

CÁC YÊU CẦU ĐỐI VỚI NHÀ QUẢN TRỊ

Người ta nhận thấy nhà quản trị cần có trong mình cả 2 tố chất: yếu tố khoa học và yếu tố nghệ thuật:

-Tố chất khoa học là khả năng tư duy logic, phương pháp làm việc khoa học, khả năng dự báo có cơ sở khoa học.

-Tố chất nghệ thuật là sự mềm dẻo trong việc vận dụng các nguyên tắc, phương pháp quản trị; thể hiện ở sự nhạy cảm của nhà quản trị trước các cơ hội, nguy cơ từ môi trường kinh doanh; khả năng lôi cuốn, khả năng động viên, thúc đẩy của nqt.

Trong 2 tố chất trên, tố chất nghệ thuật phụ thuộc rất nhiều vào yếu tố bẩm sinh của nqt. Điều đó cho thấy để trở thành 1 nqt giỏi bắt buộc phải được học tập, đào tạo bài bản nhưng như thế vẫn chưa đủ vì còn thiếu tính chất nghệ thuật.

Sang thế kỷ XXI do tác động của tiến bộ KHCN của quá trình toàn cầu hóa dẫn tới đòi hỏi ở mỗi nqt rất nhiều khả năng; cho dù có đủ tất cả các khả năng đó thì nó vẫn chưa giúp nqt hoàn thành được nhiệm vụ, yêu cầu đặt ra là nqt phải trở thành nqt hiệu quả. Phân biệt sự khác nhau giữa hiệu năng và hiệu quả, giữa làm việc 1 cách đúng đắn với làm đúng việc. Các kỹ năng chỉ giúp nqt có hiệu năng, làm việc 1 cách đúng đắn còn tính hiệu quả giúp nqt làm đúng việc, có hiệu quả.

Các tiêu chí đánh giá nqt:

-Khả năng truyền thông.

-Khả năng thương lượng, thỏa hiệp.

-Tư duy sáng tạo, mang tính toàn cầu.

-Phản ứng linh hoạt, hành động lịch thiệp, am hiểu đa văn hóa.

KHÁI QUÁT PHONG CÁCH NQT

Phong cách quản trị là tổng thể các phương thức ứng xử bao gồm thái độ, cử chỉ, lời nói, hành động... ổn định của nqt đối với 1 người hoặc 1 nhóm người khi thực hiện các nhiệm vụ quản trị của mình. (đã nói đến phương thức ứng xử thì phải nói đến tổng thể)

Thực chất, phong cách 1 nqt là sự thể hiện cá tính của nqt trong những điều kiện của môi trường hoạt động; là kết quả của mối quan hệ giữa cá tính và những điều kiện môi trường. Cá tính thì khó thay đổi còn những điều kiện môi trường thì có thể thay đổi.

Như vậy, phong cách nqt không phải bất biến, nó sẽ thay đổi khi những điều kiện môi trường thay đổi.

Rất khó so sánh phong cách của 2 nqt; không thể xây dựng 1 phong cách quản trị làm khuôn mẫu cho mọi nhà quản trị. Mỗi nqt phải dựa vào đặc điểm, cá tính của mình, dựa vào môi trường hoạt động của mình để lựa chọn cho mình 1 phong cách phù hợp.

Người ta nhận thấy phong cách nqt phụ thuộc vào 5 yếu tố:

-Chuẩn mực xã hội : Phương thức ứng xử của bất kì cá nhân nào đều được hình thành trên cơ sở chuẩn mực xã hội như truyền thống đạo đức , lễ giáo, phong tục tập quán...

-Trình độ văn hóa: Trình độ văn hóa , học thức của nhà quản trị tác động đến phương thức ứng xử của họ với người xung quanh, điều đó thể hiện qua sự khác nhau giữa cử chỉ lời nói, thái độ hành động đối với các đối tượng khác nhau

-Kinh nghiệm sống:được xem là yếu tố bên ngoài có tác động tới việc hình thành và thay đổi nhận thức, hành động của cá nhân trong phương thức ứng xử với người xung quanh

-Khí chất, tính cách: sự hình thành phương thức ứng xử từng cá nhân không thể không do chính khí chất (tính nóng nảy hay dịu dàng, mãnh liệt hay ôn hòa...) phẩm chất, tính cách của cá nhân đó quy định.

-Trạng thái tâm lí: là hoàn cảnh cụ thể của môi trường mà mỗi cá nhân phản ứng lại

Phân loại phong cách:

-3 phong cách cơ bản:

Độc đoán: lấy cá nhân làm trung tâm.

Dân chủ: tôn trọng tập thể, số đông.

Tự do: đào tạo nhân viên tự ra quyết định hoặc để mặc nhân viên ra quyết định.

-Lưới phong cách nqt: mức độ quan tâm đến công việc và mức độ quan tâm đến con người.

-Các phong cách cơ bản:

Biểu hiện cá tính.

Thống nhất ứng xử.

Tránh cực đoan, thái quá.